EPICHNOPTERYX RETIELLA Newm.

Opmerking betreffende het gepubliceerde over EPICHNOPTERYX RETIELLA Newm., in het Verslag der Vier-en-Zestigste Zomervergadering der Nederlandsche Entomologische Vereeniging, blz. XLV,

DOOR

F. J. M. HEYLAERTS.

In genoemd Verslag wordt het voorkomen van *Epichnopteryx retiella* Newm. als slechts toevallig bij B r e d a beschouwd. Aangezien nu om deze reden die soort door den heer Snellen niet is gepubliceerd, of om welke andere oorzaak ook in zijn groot werk over de Nederlandsche Lepidoptera niet is aangegeven, wenschte ik aan te toonen, dat van toevalligheid hierbij geen sprake is. Men oordeele.

Den 25sten Mei 1877 vond ik bij den E m m e r, bij Breda, op den s t a m van een paar langs den vaartkant staande populieren, n i e t op de b l a d e r e n daarvan, eenige mij onbekende *Psychiden*-zakjes vastgesponnen. Deze geleken eenigszins op die van *Epichnopteryx pulla* Esp., doch waren veel kleiner. Ik sneed een gedeelte schors met de daarop zittende zakjes voorzichtig af, en plaatste deze in eene afzonderlijke flesch, met gaas gesloten. Het bleek mij al spoedig, dat de rupsjes zich ter verpopping hadden vastgesponnen, want reeds den 9den Juni daaraanvolgende kwam een gaaf en fraai ♂ uit; den 10den Juni nog twee, doch deze waren kreupel. De volgende dagen volgden verscheidene ♀♀ op de wijze der *Epichnopteryx*-soorten. Een dezer laatste zond ik zoo spoedig mogelijk aan ons hooggeacht medelid Mr. A. Brants, die de goedheid had,

het diertje en het zakje op meesterlijke wijze af te beelden. Men vergelijke de plaat bij mijn stukje over eenige *Psychiden* in ons Tijdschrift, jaarg. XXX, pag. 8, tab. 10, fig. 15--18.

Het volgend jaar vond ik terzelfder plaatse weer eenige zakjes, waarvan nog de rupsjes bezig waren zich te voeden van gras, *Poa annua*, en enkele op *Artemisia* spec. Ik had toen de gelegenheid de rups te beschrijven, die een zwart kopje heeft, van onder grijsgeel, met kaken, die meer bruinachtig zijn ; de rugchitineplaten zijn zwart glimmend, door drie witachtig grijze lijnen in de lengte gedeeld ; het abdomen is bruinachtig grijs aan de rugzijde, lichter, meer vleeschkleurig, en week aan de onderzijde. De hoornpooten zijn meer of minder donkerbruin, de abdominaalpooten en naschuivers zijn als het abdomen aan de onderzijde getint.

Eene tweede vindplaats was tusschen Terheyden en Breda. In consult geroepen door Dr. van den Heuvel, te Terheyden, bij een patiënt, die dicht bij de overblijfselen der oude Spinola-schans woonde, bekroop mij de lust, om eens op de nog half bestaande wallen naar Microlepidoptera te zoeken. Ik vond ook eenige goede soorten, en tot mijne groote verbazing vele zakjes van *Ep. retiella* Newm. op gras. Te huis komende, vergeleek ik de rupsjes met mijne beschrijving, en er was geen twijfel aan: zij behoorden tot genoemde soort. Uit een en ander blijkt dus, dat, waar kolonies bestaan, geen toevallig verschijnen van een exemplaar bestaat. Daarenboven, dat salt marshes of zout meertjes geen noodzakelijk vereischte zijn als levensvoorwaarde voor *Epichnopteryx retiella* Newm.

P.S. De afbeelding van het ♂ behoefde niet, omdat reeds Bruand dit, in zijne »monographie des Psychides«, pag. 90, fig. 65, vrij goed beschreven en zeer kennelijk afgebeeld had. Het ♀, evenmin als de zak, verkeerde in dit geval ; dit moest dus nog worden afgebeeld.